

[Korsgaard.]

ved jeg, hvordan Vinden fra Vesterhavet sætter ind over den vestlige Del af Jylland. Vi ved, hvordan de allerede tilvejebragte Tilplantninger af Klitarealer har virket lunende for os, og vi haaber og tror, at naar Beplantningen vokser op paa de Arealer, der her er Tale om, vil den ikke alene være til Gavn træmæssigt, men ogsaa virke gavnligt rent klimatisk. Jeg skal, som sagt, udtale Haabet om, at det snarest maa lykkes at faa fremskaffet og tilplantet disse Arealer, fordi jeg tror, at det for den Del af Landet, hvor jeg bor, og for Vestjylland i det hele vil virke meget gavnligt og meget lunende, saa vi kan komme til at leve under de samme lune Vilkaar, som man gør i Østjylland og herovre paa Øerne.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag er et Led i den lange Række af Beskæftigelseslove, som vi gennemfører for Tiden. Det knytter sig efter sin Art nærmest til Landvindings- og Grundforbedringsloven, men i Henseende til at bringe de i Arbejderne investerede Kapitaler tilbage, altsaa i Henseende til Lønsomhed, vil dette Arbejde med Tilplantning af Heder og Klitter jo nok stille sig meget daarligere end de andre Arbejder. Selv om dette er Tilfældet, maa Forslaget dog hilses med Glæde, da vi har den nødvendige Arbejdskraft gaaende ledig. Jeg tror, at disse Arbejder særlig vil egne sig for unge, der beskæftiges i Henhold til Loven om Ungdomslejre, give megen sund, opdragende og samfundsgavnlig Beskæftigelse for disse arbejdsløse.

Værdien i Form af selve Træudbyttet fremkommer først efter et langt Aaremaal, men disse Plantager vil dog forinden gøre Gavn, først og fremmest for de nærmest liggende Arealer gennem Lævirkning til Gavn for baade Kulturplanter, Mennesker og Dyr. Om de desuden vil fremelske Naturskønhed, kan der maaske være forskellige Meninger om, men jeg forventer, at Udvalget, der faar Bemyndigelse til at erhverve disse Arealer, vil tage skønsomt Hensyn, saa at det mest karakteristiske, storslaaede og vilde ved det jyske Klit- og Hedelandskab i nogen Udstrækning søges bevaret. I øvrigt er det sikkert rigtigt at lægge disse nye Plantager i saa stor Udstrækning som muligt i Landets vestlige Egne, da de klimatiske Fordele ved Plantagerne dér vil blive størst. Paa Varde—Ølgod-Egner er det en almindelig Opfattelse, at de store Plantager som Nyminde, Blaabjerg, Kærgaarde, Vrøgum, Aal, Vejers, Bordrup, Oksby og andre, mindre Plantager, der i

den sidste Menneskealder er vokset op tæt ude mod Havet, har haft en overmaade gavnlig Indvirkning paa Klimaet. F. Eks. er den kolde, klamme Havgus, der i Forsommeren om Eftermiddagen ved 6—7 Tiden kan komme væltende som en Taage, der indhyller alt i sit Favntag og for en Tid lukker Solen ude, nu meget sjældnere, end den var for 30—40 Aar siden. Om det kan videnskabeligt godtgøres, at dette skyldes de store Plantager, er jeg ikke klar over, men den højtærede Landbrugsminister kan maaske give Svar paa det. Utænkeligt er det vel ikke, at Træerne driver den kolde Havgus til Vejrs, hvor den blandes og ligesom assimileres af de øvre Luftlag. Hvis denne Antagelse er rigtig, har det meget stor Betydning for Mennesker, Planter og Dyr, at Landskabet ude imod Havet gøres laadent i saa stort Omfang, som Hensynet til den stedlige Naturejendommelighed tillader.

Selv om Trætålvæksten kun bliver ringe paa de tørre og magre Jorder, der her er Tale om, kan de med Tiden fremvoksende Plantager dog ogsaa faa stor Betydning. Det ser man klart under de nuværende Forhold. Jævnside med Fremskaffelsen af Brænde og Gavntræ kan der sikkert fremelskes forskellige Smaaindustrier ved Plantagerne, f. Eks. til Fremstilling af Danapinprodukter, Tjæreolie, Tjære, Trækul samt Fiberplader, Træbetonplader m. m., alt sammen Ting, der kan medføre en Del Beskæftigelse og Besparelse af Indkøb i Udlandet.

Om Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt skal jeg ikke sige videre, da jeg tror, dets Udformning er udmærket. Hvad Ekspropriationsbestemmelsen angaar, er det sikkert nødvendigt, at den findes i Loven, men jeg vil gerne udtale det Haab, at det vil vise sig muligt at komme igennem, uden at den anvendes i ret stor Udstrækning, særlig over for opdyrkede Arealer, hvori der ligger en ret stor Arbejdsindsats, som i mange Tilfælde giver netop denne Jord en særlig Værdi og Tiltrækning for den Bruger, der har ydet denne Indsats. Jeg haaber, Loven vil blive gennemført i et ret hurtigt Tempo til Gavn for kommende Slægter og for de arbejdsløse, som skal have Nytte af Loven allerede nu.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker de fire Ordførere for den særdeles velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget, og jeg skal over for